

'De Ronde blijft een slijtageslag'

Onze columnist PETER VAN PETEGEM won twee keer de Ronde van Vlaanderen. In het voorjaar is hij nu adviseur van Garmin-Cervélo, het team van o.a. wereldkampioen Thor Hushovd. De Flandrien van weleer bekijkt voor ons het parcours van de Ronde.

De aanloop

De aanloop naar de heuvelzone is altijd anders. Dat komt omdat het Dorp van de Ronde dit keer Zwalm is. Het 'Dorp van de Ronde' is een voltreffer. Het staat voor een ijzersterke traditie en tegelijk folklore. Nu is er iets minder West-Vlaanderen en iets meer Oost-Vlaanderen.

Geen enkele coureur staat er echter bij stil hoe naar de Vlaamse Ardennen wordt getrokken, tenzij de organisator kiest voor een passage langs de kust. Dat kan waaivorming geven. De favorieten op de Ronde hebben liever een rustig begin. De eerste 100 à 120 kilometer worden beschouwd als de inrijfase. Met Meerbeke als aankomstplaats begint de Ronde van Vlaanderen altijd op de Oude Kwaremont. Favorieten houden geen rekening met heuveltjes als de Rekelberg en de Kaperij. In de Vlaamse Ardennen heb je honderd zulke hellingen met of zonder naam. De ene al wat steiler dan de andere.

De ene al wat langer dan de andere. Tot deze categorie behoort ook de Foreest van weleer of de Eikenmolen.

Vroeger had je de Kluisberg en de Trieu, waar de nervositeit begon. Je moet daar als kandidaat-winnaar niet halfweg het peloton de hellingen oprijden. Nu krijg je dat met de Oude Kruisberg, die ook nog op kasseien wordt beklommen. We noemen dat onder de tenoren van het peloton, de koers in de koers die daar begint.

Lastig middenrif

De grootste verandering in de aanloop ervaar ik persoonlijk als de zone na de kasseien van de Paddestraat in Velzeke. Vroeger kreeg je dan een vlak stuk langs

DE 'KOERS IN DE KOERS' START OP DE OUDE KRUISBERG IN RONSE

De Oude Kruisberg luidt dit jaar de finale van de Ronde in. © ISO

TUSSEN DE EIKENBERG EN DE MOLENBERG HEB JE DE LASTIGE KASSEIEN VAN MATER. DAT LAAT DE STERKSTE RENNERS VAN DE RONDE VAN VLAANDEREN TOE OM DE SELECTIE NOG VERDER DOOR TE VOEREN

de Schelde waarbij je links de heuvels zag knipogen naar jou. Nu gaat het meteen richting Schorisse, waar je stroken krijgt die niet echt lekker bollen. Dat zijn allemaal passages die in de kleren kruipen.

De allergrootste verandering gebeurde vorig jaar door de verplaatsing van de Molenberg in het traject. Wat had ik graag zo'n Ronde gehad in mijn gloriejaren waarbij deze venijnige helling in Boekel de start van de échte finale was. Het was daar dat Cancellara vorig jaar al de basis legde van zijn zege.

Dit keer is bijvoorbeeld de Berendries in Michelbeke door wegenwerken er niet bij, maar die heuvel is dan weer vervangen door de Valkenberg. Dat maakt allemaal weinig uit, op voorwaarde dat de monumenten als de Taaienbergh en de Eikenberg er wel bij zijn.

Tussen de Eikenberg en de Molenberg heb je de lastige kasseien van Mater. Dat laat de sterkste renners van de Ronde van Vlaanderen toe om de selectie nog verder door te voeren. Vroeger had je na de Eikenberg de kans dat Vlaanderens Mooiste op de wegen daarna weer stilviel, dat er groepjes weer konden aansluiten. De laatste 40 kilometer zijn gelijk gebleven. Met nog slechts de Muur en de Bosberg. Twee hellingen slechts, maar dan wel twee beklimmingen die tot de verbeelding spreken.

De toekomst

Ik weet niet welke kant het opgaat met het parcours van de Ronde van Vlaanderen. Brugge blijft behouden als startplaats, dat is zeker. Maar wordt het Oudenaarde, Ronse of toch opnieuw Meerbeke? Omdat ik er zelf twee keer won, zal ik altijd een voorliefde hebben voor deze deelgemeente van Ninove. Dat is logisch. Al sta ik als inwoner van de Vlaamse Ardennen achter elke gemeente of stad.

Alleen moeten we opletten wat er met de Muur gebeurt. Dat is nu hét sleutelmoment van de Ronde. De Muur van Geraardsbergen heeft een renommée over de hele wereld. Dat veranderen niet gemakkelijk. Veel beter dan de huidige laatste 15 kilometer kan het volgens mij niet. Hoe ga je de verschillende stukjes van de puzzel anders invullen? Je kunt de laatste 40 km toch niet nog eens 10 hellingen leggen. De Oude Kwaremont en de Eikenberg in de finale? Ik weet het niet. Het peloton zelf ligt er niet wak-

VEEL BETER DAN DE HUIDIGE LAATSTE 15 KILOMETER KAN HET VOLGENS MIJ NIET. HOE GA JE DE VERSCHILLENDE STUKJES VAN DE PUZZEL ANDERS INVULLEN?

ker van, dat ben ik wél zeker. Zo zijn er in Parijs-Roubaix dit jaar wat andere stroken bij, maar wat maakt het uit? Als de legendarische zones maar worden aangedaan. Het hart van de Ronde is gevormd door de heuvels van de Vlaamse Ardennen. Dat hart moet kloppen, zoals dit keer. Dan zit het goed met de Ronde van Vlaanderen die in de hele wereld bekendstaat als dé slijtageslag onder de klassiekers. (HC)